

Milí farníci,

prázdniny jsou za námi. Člověk se pomalu nestačil ani rozhlédnout a už je tu opět nový školní rok, nové pracovní povinnosti, nejrůznější starosti. Na jedné straně fůra námahy, na straně druhé však – určitá výhoda.

Vždycky jsem si představoval nový školní rok jako čistý nepopsaný list papíru. „Ještě na něm nic není, ještě jsem nic nepokazil... Všechno, co v tomto novém školním roce udělám, může být dobré! Jen to nezkazit od začátku!“

Je jisté, že takhle jednoduše to nejde. Kde brát pořád chuť dělat jen dobré? A také tímto nikoho nechci moralizovat, sám mám vždy co dohánět. Jen chci připomenout,

že kromě sbírání jedniček do „žakovské“ a kromě denních starostí s domácností, či s prací v zaměstnání, má každý z nás ještě jednu starost – péči o svou duši.

Vlastně je to první povinnost, jejíž splnění od nás vyžaduje Bůh. Najde se mezi tím vším, co mám v novém školním roce zvládnout, ještě chvilka času na moji duši?

Jedno staré orientální přísloví říká: „Cesta mnoha tisíc mil začíná prvním krokem!“ Kéž je tedy to naše vykročení – pokud skutečně vykročíme – plodné!

Všem farníkům i čtenářům Many k tomu prvnímu kroku ze srdce žehnám.

P. Ladislav Kozubík, farář

Když Izraelité putovali pouští, měli hlad a reptali. Hospodin jim proto seslal manu. Náš časopis MANA samozřejmě není pokrmem z nebe, vždyť ho tvoří lidé. Chce však také sytit a naplňovat, ale zejména chce pomoci upevňovat naše farní společenství. Podařit se to může jen

Vs pomocí Vás, čtenářů. Zasílejte nám své
Ýpříspěvky i připomínky, co Vám v časopise chybí, co se Vám nelíbí... Otevře
Zme nový prostor dialogu, ve kterém se
můžeme lépe poznávat a nalézat cesty
Vk sobě navzájem. Pak se i naše MANA
Amůže stát „pokrmem z nebe“.

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

3. září – neděle	22. neděle v mezidobí
8. září – pátek	Svátek narození Panny Marie
10. září – neděle	23. neděle v mezidobí
13. září – středa	Památka sv. Jana Zlatoušého, biskupa a učitele církve
14. září – čtvrtek	Svátek Povýšení svatého kříže
15. září – pátek	Památka Panny Marie Bolestné
17. září – neděle	24. neděle v mezidobí
20. září – středa	Památka sv. Ondřeje Kim Tae-gona, kněze, Pavla Chong Ha-sanga a druhů, mučedníků
21. září – čtvrtek	Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty
23. září – sobota	Památka sv. Pia z Pietrelciny, kněze
24. září – neděle	25. neděle v mezidobí
27. září – středa	Památka sv. Vincence z Paula, kněze
28. září – čtvrtek	Slavnost SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA, hlavního patrona českého národa
29. září – pátek	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů
30. září – sobota	Památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve

MALÁ KATECHEZE – TRÍTINA

Milí přátelé, na několika místech v Písmu sv. se setkáváme s pojmem „trtina“. Možná si mnozí nedokáží za tímto slovem představit nějakou konkrétní věc. Přitom se jedná o rostlinu, můžeme říci rákos, která je v teplých krajích symbolem života. Života proto, že po období sucha vyráží ze dna řeky jako první z rostlin.

V Bibli má trtina řadu významů. Ve Starém zákoně se objevuje jako nástroj písaře (Ž 45,2) nebo prut k měření (Ez 40,5). Pro proroky byla trtina symbolem slabosti (např. Iz 36,6), zároveň však i obrazem Božího milosrdenství. Jistě známe výrok „nalomenou trtínu nedolomí...“ (Iz 42,3).

Nový zákon představuje trtínu jako symbol vnitřní nestálosti (Mt 11,7; Lk 7,24) a také jako symbol pokoření. Ježíš dostal po svém zajetí do ruky rákosovou hůl a pak ho s ní vojáci bili po hlavě (Mt 27,29nn).

V křesťanském umění se trtina vyskytuje nejčastěji právě jako symbol ponížení v souvislosti s Ježíšovým utrpením. Od přelomu 16. a 17. století se pak znovu vrací vnímání trtíny jako symbolu života a stává se emblémem narození Panny Marie a Božího milosrdenství.

(Lukáš Volný)

SVATÝ MĚSÍCE

Svatý Jan Zlatouústý

Někteří z Vás čtenářů mohou možná namítnout, že svatým měsíce září měl být jednoznačně sv. Václav. Vždyť ten je pro náš národ světcem nejvýznamnějším. Z pohledu celosvětového je však Jan Zlatouústý přece jen „před sv. Václavem“, lze-li to tak vůbec říci, že některý svatý je významnější. Hlavně však v této rubrice chceme představit i světce, o kterých toho mnoho nevíme a dostat se k informacím o sv. Václavovi je jistě jednodušší než v případě sv. Jana.

Svatý Jan se narodil v roce 354 v Antiochii. Po svém křtu v roce 372 žil jako mnich a poustevník. Při tomto asketickém způsobu života však těžce onemocněl a nakonec se ho musel vzdát.

Po zotavení nastoupil Jan jako jáhen u biskupa v Antiochii a v roce 386 přijal kněžské svěcení. Během desetiletého působení si vysloužil příjmení „Chrysostomus“, což znamená Zlatouústý. Bylo to díky jeho strhujícím a vynikajícím kázáním, které konal jako oficiální biskupův kazatel. Tento Boží dar byl později jedním z důvodů, proč byl sv. Jan prohlášen církevním učitelem. V roce 398 byl jmenován patriarchou Konstantinopole. V této své funkci velmi podporoval chudé, budoval nemocnice a vyvíjel značné misijní úsilí. Často se vyslovoval proti zbytečné okázalosti císařského dvora a nakonec se dostal do velkého sporu císařovnou Eudokií. Ta ho poslala do vyhnanství, pak ho povolala zpátky, ale když se Jan nezměnil, nechala ho na tři roky uvrhnout do žaláře. Tam si biskup své zdraví podlomil definitivně. Další cestu do vyhnanství již nevydržel.

Těžce onemocněl a dne 14. září 407 svému utrpení podlehl. Jeho poslední slova byla: „Bůh buď veleben za všechno“.

Za svého života sv. Jan Zlatouústý vyjádřil touhu být pochován v blízkosti apoštola Petra. Toto přání se mu splnilo v roce 1200, kdy se jeho ostatky dostaly do Říma a byly pochovány v chórové kapli chrámu sv. Petra. V roce 1908 byl sv. Jan papežem Piem X. povýšen na patrona křesťanských kazatelů.

Jan Zlatouústý je zobrazován jako řecký biskup a téměř vždy má u sebe knihu evangelíí. Někdy je vyobrazen s úlem jako symbolem jeho včelí píle nebo také s andělem či holubicí jako symbolem Ducha svatého.

(Lukáš Volný)

AKTUALITY Z FARNOSTI

- 1. 9. 2006 v 16.00 – svátost smíření pro školní mládež
- 6. 9. 2006 v 17.00 – první dětská mše
- 8. 9. 2006 v 19.00 – přednáška dr. Pavla Kuchaře, SDB

STRÍPKY

„Dent Blanche team 2006“

Jednalo se o navazující projekt mladých lidí na loňský Zermatt team 2005. Jistě si vzpomenete na loňskou videoprojekci několika mladých lidí, kteří se vydali do Walliských Alp ve Švýcarsku.

Ani letos nás tato vášeň nenechala na pokoji a hodlali jsme řádně zužitkovat nabyté zkušenosti z loňska i z několika-kaměsíční předcházející přípravy. Dne 16. července jsme do ruksaků natlačili jídlo na čtrnáct dní, lana, karabiny, přilby, mačky, cepíny, stany a teplé oblečení a vyrazili vstříc dobrodružství do nejzle-

ně jednoduchý aklimatizační Bishorn 4 153 m n. m., který měl posloužit jako prověřkový výstup a příprava na hlavní program, jímž byl velmi náročný lezecký výstup na Dent Blanche 4 357 m n. m. Okolnosti letos nebyly natolik příznivé jako loni (zdravotní a fyzický stav některých členů výpravy a počasí), abychom dokázali všichni tohoto alpského obra vylézt. Ze třinácti účastníků na vrcholu stanulo šest, přičemž se o samotnou horu ucházelo v čtyřdenním náročném výstupu lidí devět.

O dobrodružné chvíle nebylo nouze, a tak s potěšením můžu za celý tým říct, že jsme živí, spokojeni a na duchu obohaceni dorazili všichni domů v neděli 30. července.

Účastníky výpravy byli Michaela Prokopová, Tereza Bayerová, Hanka Mordiniská, Zuzana Mazurová, Pavel Kmeť, Jiří Krobot, Pavel Táborský, Aleš Bayer, Petr Šeděnka, Jiří Rychetský, Tomáš Piskoř, Zdeněk Křížka a Ivo Křížka.

(Ivo Křížka)

dovatější části Alp s největším výskytem vrcholů přes 4 000 m n. m. Čtrnáct dnů v zajištění těchto alpských obrů jsme zdolávali několik vrcholů. Po příjezdu do Švýcarska jsme vyjeli autem Furkapass 2 438 m n.m. v Urnských Alpách a udělali jsme si „malý“ výlet na nedaleký Klein Furkahorn 3 026 m n. m. Tento jsme ještě zdolali všichni. Dalším cílem byl poměr-

Zdánlivě banální příspěvek

V jednom nedělním prázdninovém odpolední jsme s kamarádkou lenošily na chatě. Taky jsme četly mimo jiné časopis OKNO a MANU. V obou nás duchovní otcové nabádali, abychom ani v době dovolených nezapomínali na duchovní rozměr našeho života. Tak jsme šly „do sebe“ a padla otázka: „Víš, které evangelium se dnes čtlo v kostele a o čem bylo kázání?“

Příznáváme, že první momenty při vzpomínání byly kruté, přestože od mše svaté uplynulo teprve několik hodin. Ale společnými silami jsme nakonec vybudily své mozkové závity (zlenivělé prázdninami) k činnosti

a hlavní myšlenku jsme daly dohromady. Pak jsme dostaly nápad. Vyzkoušíme také naše „drahé polovičky“ a přátele, jak jsou na tom oni.

Myslely jsme, že je nachytáme v nevědomosti. Ale k našemu velkému údivu nám bez zvláštního přemýšlení začali tlumočit nejen evangelní příběh, ale i následující homilii s takovou přesností, že jsme se zastyděly. Asi budeme muset podobná „opakovací duchovní zamyšlení“ realizovat častěji...

(Zdeňka Vitásková a Broňa Volná)

A já su synek z Polanky...

Tuto písničku umí zanotovat snad každý z nás. Ale tu skutečnou Valašskou Polanku (mimořádně rodnou vesnici našeho pana faráře) už možná všichni neznají. Leží v původně chudém, ale malebném kraji a lidé jsou tam obzvláště vlídní a pohostinní. A mají úctu ke starým tradicím svých předků. Jednou z nich jsou i valašské dožínky. Seběpřesnější popis nemůže vystihnout prožitou atmosféru a nadšení všech, kteří se podílejí na jejich přípravě a průběhu. Dožínky se konají jednou za tři roky a ti, kteří je letos zmeškali, si je určitě příště nenechají ujít. Krásné na této slavnosti je to, že se nejedná pouze o „světskou“ zábavu, jak to dnes většinou bývá, ale jde o poděkování Pánu Bohu za dar letošní sklizně. Už při dopolední mši svaté přináší v obětním průvodu malé děti ve valašských krojích plody polí a zahrad. Hlavní část dožínky pak probíhá odpoledne. Začí-

ná v kostele požehnáním dožínkového věnce (letos měl požehnání náš o. Ladislav), kdy v lodi kostela jsou přítomni krojovaní mladí „ženci“, „cérky“ i „gazda s gazdinou“. Když se pak kostelem rozezní slavnostní Te Deum a nakonec valašská hymna, je to skutečně silný zážitek. Potom všichni odejdou průvodem na pole, kde proběhnou skutečné dožínky. Doseče se zbytek ovsu, postaví snopy a ženci zpívají a tančí, hraje valašská muzika. Nakonec přijedou na ozdobeném žebříňáku taženém koněm i gazda s gazdinou, aby „zkontrolovali“ hotovou práci, poděkovali žencům a pohostili je jídlem i pitím. Společnou modlitbou poděkují za zdar díla. Potom se už rozjede lidová zábava s vystoupením valašských tanců, zpívají se „vyškéřáky“, je připraveno občerstvení, a ani večer se ještě nechce domů...

(Broňa Volná)

OKÉNKO PRO RODIČE

DÍTĚ

Žije-li dítě v trestu a kárá-
ní, naučí se odsuzovat.

Žije-li dítě v toleranci,
naučí se trpělivosti.

Žije-li dítě přijímáno
a obklopeno přátelstvím,
naučí se ve světě hledat
lásku.

Žije-li dítě v nepřátelství,
naučí se útočit.

Žije-li dítě s pochvalou,
naučí se oceňovat.

Žije-li dítě v posměchu,
naučí se vyhýbavosti.

Žije-li dítě v poctivosti,
naučí se spravedlnosti.

Žije-li dítě v povzbuzení,
naučí se smělosti.

Žije-li dítě v bezpečí,
naučí se věřit.

OKÉNKO PRO DĚTI

Zdravím všechny, kteří jste luštili osmi-
směrku v minulém čísle a moc se omlou-
vám. Zapomněla jsem napsat dvě slova,
které byly potřeba vyškrtat.

Svatý Václav

Každému slovu ve větě náleží jedno číslo.
Celkem je zde 6 chybných údajů. Zakrouž-
kuj čísla těch špatných a dozvíš se, kdy sva-
tý Václav zemřel.

②SVATÝ ⑤VÁCLAV ③BYL ⑦ČESKÝ
②KRÁL. ⑥NARODIL ⑦SE ⑧RODI-
ČŮM ①VRATISLAVOVI I. ③A
⑥DRAHOMÍŘE ②VE ⑥VÍDNI.
⑦ZEMŘEL ⑤VE ①SVÝCH ⑧86
LETECH V ⑨MLADÉ ④BOLESLAVI.
④BYL ⑥ZAVRAŽDĚN ①SVÝM
③SYNEM. ⑤ZA ④SVATÉHO ⑨BYL
⑦PROHLÁŠEN ⑤VČERA.

Několik anekdot ze školního prostředí – nejdříve kantorské:

- » Vědomosti vaší dcery se rovnají nule. Pro postup do dalšího ročníku je třeba, aby se minimálně zdvojnásobily.
- » Směje se mi do očí za mými zády.
- » Dívá se na mě skrz pravítko a směje se mi, že jsem zelená.
- » Hodil mokrou houbu po učitelce, která pak udělala loužičku.

A dvě žákovské perličky:

- » „Právě jste se žáci dozvěděli, že těleso se při zahřívání roztahuje a při ochlazování stahuje. Nyní uveďte nějaký příklad“, říká pan učitel ve fyzice.

- „Prosím“, hlásí se Mirek. „Letní prázdniny jsou 2 měsíce a zimní jenom týden.“
- » „O čem přemýšlíš?“ ptá se Jarek kamaráda.
 - „O tom, jak to měli žáci kdysi ve škole lehčí. Treba za vlády Karla IV. končil dějepis na straně 18.“

TEOLOGICKÉ OKÉNKO

Svatost

Dnešní teologické okénko má úzkou souvislost se „svatým měsícem“. Tedy, ne konkrétně se svatým tohoto měsíce Janem Zlatoústým, ale s každým světcem.

A co myslíme tou úzkou souvislostí? Přece „svatost“.

Ano, se slovem svatý se dnes setkáváme takřkajíc na každém kroku: „Nejsem žádná svěřice“. „To je svatoušek“. „Nedělej ze sebe svatého!“. „...a sakra“. A mnoha dalších podob nabývá slovo svatý v lidských ústech. Přesto mají všechny jedno společné. Svatosť je vyjadřována jako něco vzdáleného, co jakoby nepatřilo do dnešního světa. Jako něco, co se „vznáší kdesi nad námi“. Někteří toto slovo vyslovují s despektem a víceméně posměšně. Jiní naopak chápou tento výraz jako nedosažitelný ideál, který patří pouze vyvoleným. Ani jeden z uvedených pohledů však neodpovídá bohaté tradici naší církve. Svatí nám nejsou předkládáni jako, promiňte mi ten výraz, „exoti“, jako téměř vyhynulý druh. Mají být naopak motivací a vyburčováním k odvaze a poznání, že „být svatým je možné“. My všichni jsme povoláni ke svatosťi. Kdo nebude svatý, ten jen těžko projde do Božího království. To zní na první poslech tvrdě. Vždyť kdo z nás položí život za druhého, bude se do úmoru věnovat potřebným, oslní svými vědomostmi nebo jinak zasáhne do dějin

církve a světa? Popravdě, jen málokterý z nás. A přece můžeme být svatí! Svatým není člověk dokonalý, takový totiž neexistuje. Svatým je ten, kdo svůj každodenní život prožívá v pravdě. Ten, u kterého, byť po dlouhém boji, zvítězí láska nad nenávisť. Svatosť není ani bezhříšnost. I ti největší svatí v dějinách hřešili. Svatý také hřeší, ale se svým hříchem nepřestává bojovat a hřích bytostně nenávidí. Svatý znovu a znovu padá, ale znovu a znovu se zvedá. Opravdu heroické výkony se často odehrávají v nitru člověka.

A ještě jeden předpoklad, který se pojí se svatosťi. Svatý by měl být vážný a vskutku důstojný. K tomu snad kratičký příběh. Žil jeden Ir, taková veselá kopa. Nebyl zrovna příkladem všech ctností, ale každého dokázal potěšit a rozesmát. Pak ten Ir zemřel a stanul ve „frontě“ na věčný soud. Jeden po druhém přistupovali lidé před Boží tvář, aby si vyslechli, jak je Bůh vidí. Čím více se Ir blížil kupředu, tím intenzivněji se začínal bát. Uvědomil si, že není mnoho dobrého, čím by si zasloužil nebe. A tak, když na něj přišla řada, byla v něm už opravdu malá dušička. Bůh na Ira dlouho hleděl, pak zase chvíli do knihy, kterou měl před sebou. Nakonec vážně povídá: „Moc toho

tady u tebe nemám“. Pak se však jeho tvář rozjasnila. „Ale něco přece! Když jsem byl smutný, tak jsi mi vyprávěl vtipy a dokázal jsi mě rozesmát. Když jsem byl smutný, dokázal jsi mě potěšit. Vstup do mého království a raduj se!“

Milí přátelé, usilujme o svatost, protože usilovat o svatost znamená usilovat o to, být pravými lidmi. A jak se zpívá v jedné písni: „I cesta může být cíl“.

(Lukáš Volný)

RECEPTÁŘ

Koláče z kynutého těsta

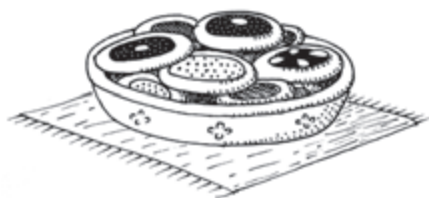
Předkládáme recept pro ty hospodyňky, které rády pečou klasické koláče. Je to vyzkoušený a osvědčený recept, který můžete naplno vyzkoušet, až budete péct na posvěcení nebo misijní koláč.

Postup:

Vymícháme 6 dkg cukru moučka, 2-3 žloutky, ½ lžičky soli, 2 dcl oleje (raději méně než více) + hrst hladké mouky (z připraveného ½ kg hladké mouky, kterou přidáme až nakonec).

A když něco „zbude“?

Určitě se vám už stalo, že vám při pečení zůstanou bílky z vajíček. Nabízím jednoduchý recept, jak zužitkovat 6 takových bílků. Ze 6 bílků vyšleháte tuhý sníh, přidáte 14 dkg práškového cukru, 7 dkg hrubé mouky, 2 lžíce roztopeného másla a 1 lžici kakaa.

Dále si připravíme kvásek (1 kostka droždí + cukr + vlažné mléko).

Do vymíchané směsi přidáme kvásek, ½ kg hladké mouky a ¼ l mléka.

Těsto necháme dobře vykynout a potom děláme klasické koláče s různými náplněmi.

Do vzniklé hmoty můžete přidat rozinky, nasekané ořechy, kousky čokolády, kousky kandovaného ovoce.

To vše nalijete do vymazané a vysypané pečicí formy (srnčí hřbet) a upečete.

Nechte si chutnat.

To vám přeje Jarka Lasoňová.

MANA – Měsíční Aktuality Naší fArnosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice, V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel.: +420 596 964 942

<http://www.volny.cz/trebovice.fara>

Evidenční číslo: MK ČR E 16325

Kontaktní osoba: Lukáš Volný, e-mail: lvolny@volny.cz

Náklady na výrobu a tisk jsou Kč 5,-

Uzávěrka příštího čísla je 15. 9. 2006